

Не знати мови рідної – ганьба!

Не знати мови рідної – ганьба!

Це все одно, що рідну матінку забути.

Від цього в серці вироста журба...

Уже й не треба іншої отрути.

Чому така стражденна моя мова?

Її забороняли сотні вже разів,

Адже її слова – то не полова!

Це щит і меч із сотні тисяч слів.

То захист від запеклих ворогів,

То порятунок нації й народу!

Не віриш? Запитай в степів...

Тих, на яких боролись за свободу!

Моя ти рідна українська мово,

Ніхто тебе не зможе подолати.

Ми збережемо твоє тихе слово,

Щоб було що нащадкам передати!

Волков Роман